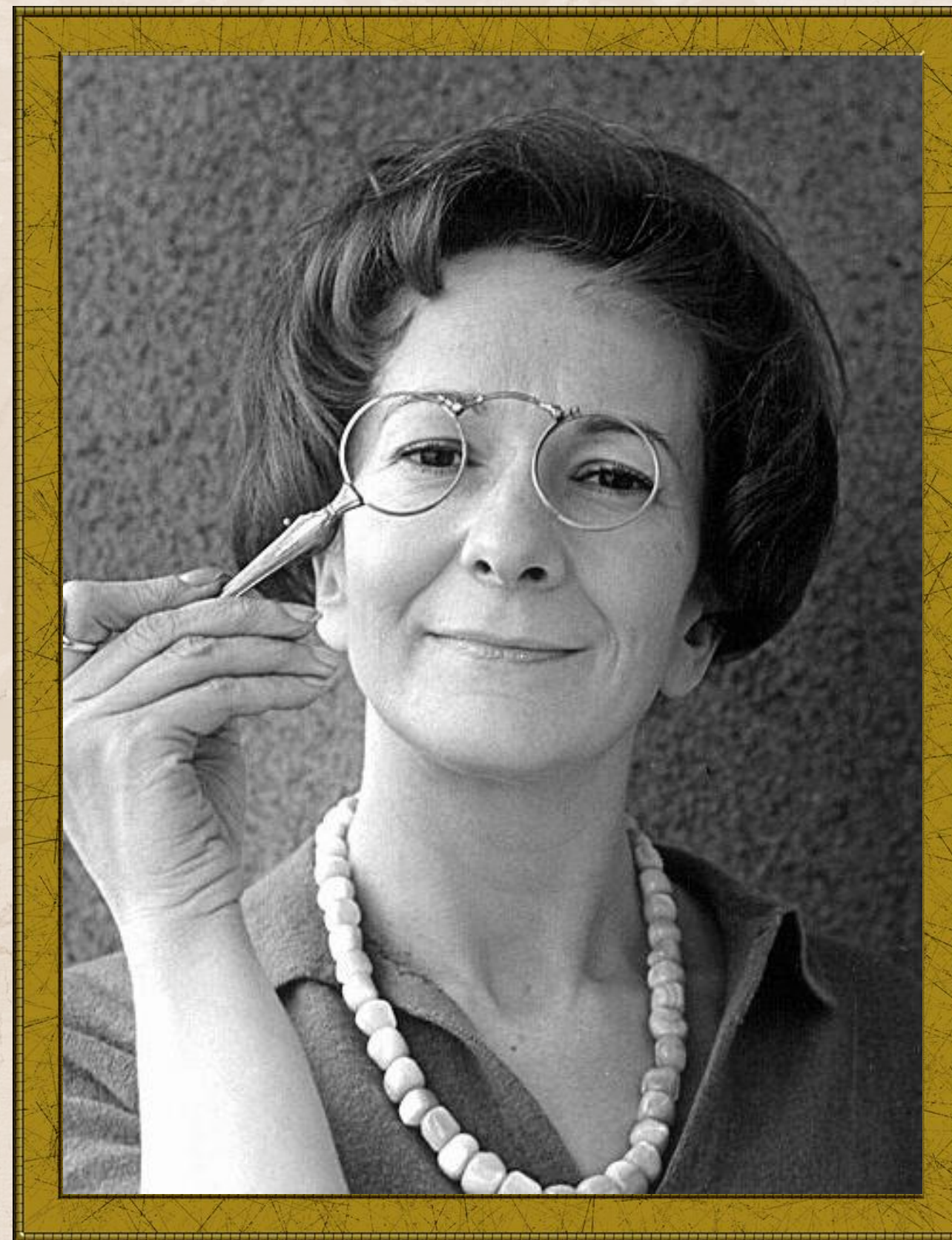

**Wislawa
Szymborska**

Kilka słów o poetce...

- **urodzona 2 lipca 1923 r. na Prowencie (część miasta Kórnik),**
- **zmarła 1 lutego 2012 r. w Krakowie,**
- **polska poetka, eseistka, krytyczka literacka, tłumaczka, felietonistka,**
- **laureatka Nagrody Nobla w dziedzinie literatury w 1996 roku.**

Nobel – przed i po

Żadnej wątpliwości nie ulega fakt, że Szymborska była poetką wielką, a jej wiersze były wybitnymi dziełami. Jednak literacka Nagroda Nobla zmieniła w życiu poetki wiele, w jej mniemaniu niekoniecznie na lepsze. O tym, jak bardzo przytłoczyło Szymborską to odznaczenie może znaczyć fakt, że przez dwa lata po jego otrzymaniu nie napisała żadnego wiersza.

Nobel – przed i po

Sama Szymborska twierdziła, że otrzymaniu nagrody tak wielkiej rangi największym wyzwaniem po, jest pozostanie osobą, a nie osobistością. Uważała, że jest to ogromny zaszczyt, jednakże z tym zaszczytem trzeba pozostać normalnym pisarzem, który nadal pisze to, co jeszcze ma do przekazania.

Najpiękniejsze wiersze Wisławy Szymborskiej

“Kot w pustym mieszkaniu”

“Nic dwa razy”

“Nagrobek”

“Radość pisania”

“Dworzec”

“Chmury”

Poetycka łobuzerka czyli limeryk

Szyborska pisała utwory wielkie i wybitnie, ale mało kto wie, że była też mistrzynią w tworzeniu rzeczy mniej poważnych, czasami nawet frywolnych, a mianowicie limeryków. Limeryk jest krótkim, wierszowanym utworem pięciowersowym, w którym rymują się wersy pierwszy z drugim oraz piątym, natomiast trzeci z czwartym. Ponadto, pierwszy wers zazwyczaj kończy się nazwą miejscowości.

Poetycka łobuzerka czyli limeryk

Pewien działacz imieniem Mao
narozrabiał w Chinach niemao.
Dobrze o nim pisao
usłużne „Żenmin Żypao”,
bo się bardzo tego Mao bao.

W miejscowości Corleone
Można dostać cios w przeponę.
Skłonność do tych czynów dziatki
Wysysają z mlekiem matki,
Czyli mają to wpojone.

Pewien kanonik w Moherze
Rzekł: Kasiu, ja w Boga nie wierzę!
Lecz pod wpływem zbożowej kawy
Przestaję być taki niemrawy,
I do Ciebie klepię pacierze.

Poetka w wolnych chwilach

Kolejną słabością poetki były własnoręcznie robione wycinanki. Podchodziła do nich z wielką ambicją: by nic się nie pomarszczyło, nie odkleiło...

Wręczała je nie tylko przyjaciołom, lecz także znanym osobistościom, między innymi Woody'emu Allenowi czy Leszkowi Balcerowiczowi.

Poetka w wolnych chwilach

Wśród przyjaciół Szymborska słynęła również ze słabości do kiczu. Podczas każdej ze swoich podróży w pierwszej kolejności kierowała swe kroki do sklepiku z tandetnymi pamiątkami, którymi po powrocie obdarowywała swoich znajomych. Jeden z jej przyjaciół, pisarz Jerzy Pilch, uważał ten zwyczaj za „pożałowania godne wybryki”.

Z miłości do Andrzeja Gołoty

Ostatnią, najbardziej abstrakcyjną anegdotką, jaką można opowiedzieć o naszej noblistce jest historia jej uwielbienia dla Andrzeja Gołoty. Zawsze chciała mieć z nim zdjęcie - marzenie to udało się poniekąd zrealizować, a dowód przedstawiony jest obok.

Podsumowując

Mam nadzieję, że udało się przedstawić Wisławę Szymborską nie tylko jako znamienitą poetkę i laureatkę Nagrody Nobla, lecz również jako zwykłego człowieka, niezwykle pogodnego, otwartego, wiernego swoim przyjaciołom, a także posiadającego swoje słabości. Jako patronka naszej szkoły mogłaby stać się dla nas wszystkich źródłem wielu życiowych lekcji, także tej o skromności w obliczu ogromnego talentu.

“Nic dwa razy” w wykonaniu Sanah

<https://www.youtube.com/watch?v=rR001X7JQy8&list=PPSV>